

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »en holistisk strategi for bæredygtig udvikling af byområder og landdistrikter«

(initiativudtalelse)

(2022/C 105/08)

Ordfører: **Josep PUXEU ROCAMORA**

Medordfører: **Piroska KÁLLAY**

Plenarforsamlingens beslutning	25.3.2021
Retsgrundlag	Forretningsordenens artikel 32, stk. 2 Initiativudtalelse:
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	4.10.2021
Vedtaget på plenum	21.10.2021
Plenarforsamling nr.	564
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	220/0/1

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU er overbevist om, at **Europas fremtid** vil afhænge af, hvordan vi håndterer landdistrikterne, og at det er nødvendigt med et større samarbejde med **byområderne** for at sikre, at intet område og ingen borger »lades i stikken« i den retfærdige omstilling til en klimaneutral, bæredygtig og velstillet europæisk Union. Dette vil være i overensstemmelse med målsætningerne for EU's grønne og sociale pagt, EU's genopretningspakke NextGenerationEU, den territoriale dagsorden 2030 og de 17 mål for bæredygtig udvikling.

1.2. EØSU mener, at EU bør **mindske forskellene mellem regionerne** ved at fremme politikker for retfærdig og bæredygtig omstilling på alle områder, og at EU bør sikre god livskvalitet i landdistrikterne.

1.3. I lyset af klimaudfordringerne og pandemien understreger EØSU, at det er **tvingende nødvendigt** at handle nu og indføre et **paradigmeskift** for at påvise den merværdi, det giver at arbejde sammen og fremme indbyrdes respekt og forståelse — til gavn for alle borgere.

1.4. EØSU opfordrer derfor de ansvarlige politikere til at udvikle og gennemføre en **omfattende og holistisk EU-strategi**, som begunstiger en balanceret, sammenhængende, lige og bæredygtig udvikling i landdistrikterne og byområderne, ved at styrke de lokale myndigheders rolle og fremme de traditionelle industrier og skabe nye erhvervsaktiviteter og beskæftigelsesmuligheder, samtidig med at synergierne med byområder fremmes.

1.5. For at skabe lige vilkår for **landsbysamfundene og bymiljøerne** anbefaler EØSU følgende:

1. Det er nødvendigt at tilføre tilstrækkelige ressourcer til landdistriktspolitikkerne og at sørge for kommunikationsteknologi, transportinfrastruktur (især offentlig transport, som er absolut nødvendig for hverdagslivet og beskæftigelsen) og effektive uddannelses- og sundhedssystemer af høj kvalitet. Disse bør være fuldstændigt på linje med de tilsvarende tjenester i byområderne (ens standarder for sundhed).
2. Udbuddet af arbejde, uddannelse og boliger bør afspejle og udnytte landdistrikternes naturressourcer og samtidig skabe innovative erhvervs muligheder.

3. Parlamentet i landdistrikterne og lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør som foregangsmodeller for **deltagelsesbaseret demokrati** understøttes af de politiske ledere og inddrage alle borgere i landdistrikterne, herunder arbejdsmarkedets parter, kvinder, ældre, personer med handicap, minoriteter og navnlig unge.

4. Kulturarvsaktiver bør beskyttes og fremmes ⁽¹⁾.

1.6. EØSU fremsætter følgende anbefalinger vedrørende **udviklingen i landdistrikterne/byerne**:

1. Myndighederne skal sørge for gennemsigtighed og ligestilling i leveringen af ydelser til borgerne på alle områder.

2. Civilsamfundets organisationer, herunder LEADER og de lokale aktionsgrupper, bør udvikle **lokale partnerskaber mellem byer og landdistrikter** for at skabe økonomiske, sociale og miljømæssige muligheder og fremme en større forståelse for den indbyrdes afhængighed.

3. **Forvaltningsmodellen** i de fødevarerpolitiske råd kan tjene som inspiration til et effektivt samarbejde mellem alle interesserede aktører på lokalt plan. Mulighederne for hjemmearbejde, behovet for boliger i landdistrikter og adgangen til at bruge jorden er ændret som følge af den senere tids miljømæssige kriser og udfordringer og pandemien.

4. Udveksling af viden om god praksis og risici mellem territorierne bør fremmes og støttes.

5. Adgang til uddannelse af høj kvalitet i landdistrikterne kan være en af de faktorer, der bidrager til lokal økonomisk udvikling, og kan hjælpe landsbysamfundene med at tilpasse sig et miljø under hastig forandring.

1.7. EØSU fremsætter navnlig følgende **anbefalinger til Kommissionen og de nationale og regionale myndigheder**:

1. Kommissionens langsigtede vision for landdistrikterne ⁽²⁾, som blev vedtaget for nylig, bør fortsat udvikles for at sikre, at landdistrikterne og byområderne forpligter sig til en retfærdig tilgang. Det er vigtigt at vise den merværdi, det giver, at organisationer i by og på land arbejder sammen, sådan som det f.eks. er tilfældet i initiativet »fra jord til bord« og en socialt inkluderende grøn pagt.

2. Kommissionen bør med udgangspunkt i initiativet om intelligente landsbyer stille efter at oprette en **gruppe af aktører fra byområder og landdistrikter** til udvikling af god praksis inden for partnerskabsmodeller.

3. Til støtte for indsatsen bør der investeres i lokale pilotprojekter og paneuropæiske **incitament/vilkår og priser** for progressive eksempler på inkluderende aftaler.

1.8. EØSU forpligter sig desuden til at samarbejde med Europa-Parlamentet og Regionsudvalget gennem et undersøgelsesudvalg og ved hjælp af høring af civilsamfundsorganisationer og fremme af et europæisk charter om **rettigheder og ansvarsområder for landdistrikter og byområder**.

1.9. EØSU vil indarbejde en holistisk vision i sine fremtidige udtalelser om territoriale politikker for byområderne og landdistrikterne. Denne udtalelse er f.eks. blevet drøftet i forskellige EØSU-sektioner forud for dens vedtagelse.

2. Introduktion

2.1. I forlængelse af anbefalingerne i EØSU's udtalelse En integreret tilgang til sårbare regioner, der blev vedtaget på plenarforsamlingen i september 2020 ⁽³⁾, og høringen den 18. juni 2021 ⁽⁴⁾ søger EØSU nu en holistisk EU-strategi for bæredygtig udvikling i landdistrikter og byområder gennem en analyse af den overordnede ramme, som forbinder politikken for landdistrikter med alle andre relevante politikker og kortlægger eksisterende udfordringer og hindringer og fremhæver civilsamfundets, virksomhedernes og lokalsamfundenes rolle i udviklingen af bottom-up-tilgange. EØSU vil aktivt bidrage til at sikre, at denne strategi tages i betragtning, når der udformes EU-politikker.

⁽¹⁾ EØSU's udtalelse om Europas landdistrikters bidrag til det europæiske år for kulturarv 2018 til sikring af bæredygtighed og samhørighed mellem byer og landdistrikter (NAT/738,(EUT C 440 af 6.12.2018, s. 22).

⁽²⁾ COM(2021) 345 final.

⁽³⁾ EUT C 429 af 11.12.2020, s. 60.

⁽⁴⁾ Towards a holistic strategy on sustainable and equitable rural and urban development | Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2.2. Det er afgørende at forvalte **diversiteten i landdistrikterne mere effektivt med udgangspunkt i mulighederne i de enkelte regioner**. I visse landdistrikter har man på grund af de nærliggende byområder fordel af en »klyngeeffekt« som følge af interaktionen mellem by og land, mens andre mere fjerntliggende egne i langt højere grad er afhængige af én enkelt sektor, ofte landbrug, skovbrug, fiskeri eller minedrift, hvor interaktionen med byerne er mindre synlig.

2.3. Selv om landområder og byområder er forskellige typer områder med hver deres specifikke kendetegn og med forskellige udviklingsniveauer, er de i virkeligheden **tæt forbundne**. Deres indbyrdes afhængighed bliver samtidig stadig mere kompleks og dynamisk og omfatter strukturelle og funktionelle strømme af mennesker og kapitalaktiver, information, teknologi og livsstil. Det er derfor afgørende at finde en balance imellem land og by — to typer områder, der har indbyrdes brug for hinanden og ikke kan eksistere uden hinanden.

2.4. Man bør stræbe efter, at livet i landdistrikterne giver borgerne **velfærd og livskvalitet**, selv i fjerntliggende eller ugunstigt stillede områder. Med strategien bør man finde den rette balance mellem disse to aspekter, så de komplementerer hinanden, og man opnår bæredygtighed i fremtiden.

2.5. De udfordringer, som landdistrikterne står overfor (bl.a. demografiske ændringer, affolkning, den digitale kløft, lave indtægtsniveauer, begrænset adgang til visse tjenesteydelser, behovet for bedre udsigter til beskæftigelse eller specifikke virkninger af klimaforandringerne), kan kun løses med udgangspunkt i et holistisk og fornyet stedbaseret perspektiv, hvor man søger gensidig udvikling.

2.6. Denne nye situation, som går ud over den traditionelle kobling mellem landdistrikterne, hvor landbrugssektoren blev betragtet som omdrejningspunktet adskilt fra bymiljøet, forudsætter, at udviklingsforanstaltninger i landdistrikterne baseres på en integreret multisektoriel tilgang i alle regioner, der udnytter synergierne og komplementerer både land- og byområder og de mellemliggende områder.

3. Udfordringer og forslag til foranstaltninger

3.1. Vi er nødt til at udfordre den traditionelle opfattelse, hvor der skelnes klart mellem landdistrikter og byområder, med **nye koncepter, nye fortolkninger og nye strategier**, og der skal tages hensyn til den lokale situation i definitionen af en given region.

3.2. Den fremtidige udvikling af Europas regioner bør tage udgangspunkt i **komplementariteten mellem land- og byområder og samordning af politikkerne for disse områder** — med det ultimative mål at opnå social og økonomisk samhørighed og miljømæssig bæredygtighed i de pågældende områder.

3.3. EØSU mener, at der er behov for større sammenhæng i de strategiske tilgange til udvikling af byområder og landdistrikter for at undgå overlapninger og uoverensstemmelser mellem strategier (f.eks. strategien med lokale aktionsgrupper, strategien for integreret territorial investering, lokaludviklingsstrategien og regionaludviklingsstrategien) og gøre det lettere for lokale aktører at gennemføre dem ved hjælp af udviklingsprocesser og investeringer.

3.4. Udviklingen af byområder og landdistrikter skal forvaltes i overensstemmelse med principperne i EU's territoriale dagsorden 2030, Leipzigcharteret, FN's dagsorden for byerne, EU's dagsorden for byerne, Amsterdampagten, Cork 2.0-erklæringen om Et bedre liv i landdistrikter og OECD's principper for by- og landdistriktspolitik, hvor der tages højde for tematiske partnerskaber og delt forvaltning mellem byområder og landdistrikter.

3.5. **Mellemstore byer spiller en central rolle med at forbinde storbyområder med landområder**, hvorfor disse fortjener særlig opmærksomhed både med hensyn til territorialplanlægning og i tildelingen af ressourcer og ydelser. Mange europæiske byer (herunder Toulouse i Frankrig, Manresa i Spanien, Torino i Italien og Aalborg i Danmark) har allerede indført meget vellykkede strategier. Bynetværk som ICLEI⁽⁵⁾, Eurotowns⁽⁶⁾ og Eurocities⁽⁷⁾ er centrale aktører inden for erfaringsudveksling og fremme af bedste praksis.

⁽⁵⁾ <https://www.iclei.org>

⁽⁶⁾ <https://www.eurotowns.org>

⁽⁷⁾ <https://eurocities.eu>

3.6. Interaktionen mellem land og by bør være en del af den **politiske dagsorden**, og vi bør gøre det nemmere for de **politiske** ledere og **beslutningstagere** at forstå dette og fremme organisering med udgangspunkt i de lokale forhold.

3.7. EU-finansieret **forskning** bør også fortsat undersøge måder til fremme af en ligestillet og bæredygtig udvikling i landdistrikterne og byområderne og til at sætte gang i den økonomiske udvikling i landdistrikterne. Projekter som ROBUST ⁽⁸⁾, RUBIZMO ⁽⁹⁾ og LIVERUR ⁽¹⁰⁾ bør videreudvikles og føre til konkrete ændringer.

3.8. At opnå bæredygtighed (økonomisk, social og miljømæssig) på disse områder i både landdistrikter og byområder kræver en **omfattende politik**, som er knyttet til den socioøkonomiske, kulturelle og etnografiske situation, og som fremmer samarbejdet mellem land- og byområder og aftaler mellem de forskellige sociale og økonomiske aktører, foruden passende forvaltningsmekanismer sammen med de lokale myndigheder.

3.9. **Fjerntliggende landdistrikter** er endnu mere sårbare over for de udfordringer som landdistrikter står over for og har derfor brug for specifikke politikker og særlige tiltag. Ud over at løse problemerne med hensyn til at få adgang til offentlige tjenester, herunder sundhed og uddannelse, foreslår EØSU, at der oprettes programmer, der genopretter det lokale økonomiske økosystem i samarbejde med nabobyer.

3.10. Mange af de udfordringer, som landdistrikterne oplever, falder uden for den fælles landbrugspolitik anvendelsesområde, som det fremhæves i udvalgets seneste informationsrapport om den fælles landbrugspolitik indvirkning på den territoriale udvikling i landdistrikterne ⁽¹¹⁾, og det er derfor nødvendigt at bevæge sig mod en integreret tilgang til **handling** og finansiering inden for de forskellige politikker, som rammer landdistrikterne. Midler fra nationale politikker bør supplere midlerne fra den fælles landbrugspolitik til udvikling af landdistrikterne.

3.11. Landbrugs-, fødevarer- og landdistriktspolitikkerne bør derfor lægge sig op ad politikkerne for klima og biodiversitet, politikkerne til bekæmpelse af fattigdom, politikkerne for infrastruktur og transport, politikkerne for uddannelse og undervisning, politikkerne vedrørende levering af grundlæggende tjenesteydelser af almen interesse (sundhed, boliger osv.), politikkerne til fremme af udviklingen af nye aktiviteter baseret på cirkulær økonomi og bioøkonomi, digitalisering eller bekæmpelse af affolkning.

3.12. Disse politikker bør også være sammenhængende og bør komplementere europæiske strategier som **den grønne pagt** ⁽¹²⁾ eller **fra jord til bord-strategien** ⁽¹³⁾, og navnlig den kommende nye industristrategi ⁽¹⁴⁾, hvori landbrugsfødevarer defineres som et af EU's vigtigste strategiske økosystemer, *samt politikker til sikring af fødevarersikkerheden*. At eksperimentere med nye former for samarbejde mellem by og land inden for rammerne af den europæiske grønne pagt er ikke kun en nødvendighed, men også en mulighed for en retfærdig omstilling og en territorielt afbalanceret bæredygtig udvikling.

3.13. **Forvaltningen** og harmoniseringen af de europæiske, nationale og subnationale **midler** bør forbedres med henblik på en bedre håndtering af den bæredygtige udvikling ved at se mere på horisontale spørgsmål og altid tage højde for behovene i de enkelte områder.

3.14. EØSU henleder opmærksomheden på behovet for at sikre adgang til bæredygtig finansiering og udvikle skræddersyede finansielle instrumenter til udvikling af byområder og landdistrikter under hensyntagen til risikostrukturen og økonomiens karakteristika. Desuden bør klassificeringssystemet og den finanspolitiske tilgang til landdistrikterne tage hensyn til udviklings- og investeringsbehovene.

3.15. Denne integrerede tilgang forudsætter **samordning mellem de forskellige forvaltninger** og forvaltningsorganer, herunder Kommissionens mange direktorater, der beskæftiger sig med horisontale politikker. Denne horisontale koordinering kræver en tilgang, hvor de ansvarlige politikere **indarbejder spørgsmål med relevans for landdistrikter i alle politikker** for at sikre, at der tages højde for behovene i landdistrikterne.

⁽⁸⁾ <https://rural-urban.eu>

⁽⁹⁾ <https://rubizmo.eu>

⁽¹⁰⁾ <https://liverur.eu/>

⁽¹¹⁾ <https://www.eesc.europa.eu/da/our-work/opinions-information-reports/information-reports/evaluation-caps-impact-territorial-development-rural-areas-information-report>

⁽¹²⁾ Den europæiske grønne pagt | Kommissionen.

⁽¹³⁾ Fra jord til bord-strategien.

⁽¹⁴⁾ [Communication-industrial-strategy-update-2020_en.pdf](https://www.europa.eu/communication-industrial-strategy-update-2020_en.pdf) (europa.eu).

3.16. En **vellykket koordinering mellem forvaltningerne** bør tage følgende forhold i betragtning:

- i) fastlæggelse af det **korrekte omfang af tiltag**
- ii) etablering af en klar **lederrolle i samordningen af politikker**
- iii) styrkelse af **samarbejdsaftalerne** mellem regioner eller kommuner
- iv) fremme af **partnerskaber mellem land- og byområder** for at udnytte funktionelle forbindelser
- v) forbedring af den **vertikale koordinering** mellem forvaltningsniveauer.

3.17. Det er nødvendigt at fastholde en direkte forbindelse med landdistrikterne ved hjælp af den aktive rolle, som EU's regioner spiller, og som er altafgørende for udformningen og gennemførelsen af politikker for udvikling af landdistrikterne på lokalt plan. **Inddragelse af mange interessenter** og en **bottom-up-tilgang** er centrale elementer for at sikre bæredygtigheden og lokalt ejerskab af landdistriktspolitikkerne. EØSU opfordrer til, at der tages højde for den rolle, som de lokale aktionsgrupper kan spille, og den model for lokal udvikling, som lokalsamfundene står i spidsen for.

3.18. EØSU foreslår også, at man anvender **forvaltningsmodellen** i de fødevarerpolitiske råd som inspiration til et effektivt samarbejde mellem alle aktører på lokalt plan.

3.19. Der bør ske fremskridt med de **stedbaserede kontrakter** med støtte fra politiske aftaler, hvilket forudsætter fastlæggelse af målsætninger, forening af kræfter, tilskyndelse af aftaler mellem offentlige og private virksomheder med stedbaseret fokus, udvikling af mekanismer for interinstitutionelt og tværsektorielt samarbejde, udarbejdelse af en ny institutionel struktur, fremme af bæredygtig udvikling, anerkendelse af diversiteten mellem landdistrikterne og fremme af forbindelserne mellem land og by. I den forbindelse har virksomheder og organisationer i landbrugsfødevarer sektoren nu mulighed for at underskrive den adfærdskodeks for ansvarlig forretnings- og markedsføringspraksis ⁽¹⁵⁾, som Kommissionen har lanceret som led i fra jord til bord-strategien.

3.20. Territoriale kontrakter bør tage udgangspunkt i lighed og respekt. I England, Wales og Skotland har man indført **adfærdskodekser for landdistrikterne** for at hjælpe folk med at forstå, hvordan landdistrikterne respekteres. Disse kunne omsættes til et **europæisk charter om rettigheder og ansvar** ⁽¹⁶⁾ **til fordel for lige og bæredygtige relationer mellem land og by**. Dette charter bør indarbejdes i medborgerkundskab for alle.

3.21. EØSU anerkender, at der ikke findes én model, der kan anvendes på samtlige regioner, og at de enkelte **subnationale enheder** bør fokusere og specialisere sig under hensyntagen til de særlige egenskaber, diversiteten og multifunktionaliteten af den pågældende anvendelse og finde løsninger på basis af eget potentiale, behov, kapacitet og egne forventninger. Man bør overordnet set overveje brugen af eksisterende infrastruktur og udviklingen af nye infrastrukturer, samtidig med at man ser på tidens tendenser for at investere de rette steder.

3.22. Behovet for at **forbedre beskæftigelsesmulighederne**:

- i) Covid-19-pandemien har fremskyndet en række digitaliserings- og miljøprocesser, der kræver en indsats for at opretholde over tid.
- ii) Der skal skabes og fastholdes nye muligheder for beskæftigelse i landdistrikterne, bl.a. inden for levering af lokale tjenesteydelser, hjemmearbejde, nye teknologier og vedvarende energi.
- iii) Styrkelse af landbrugets multifunktionelle aspekter, fremme af ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, oprettelse af virksomheder i servicesektoren inden for ren energi og industri i landdistrikterne kan skabe mange muligheder for beskæftigelse.
- iv) Fremme af iværksætteri og sikring af fair konkurrenceregler for **SMV'er** og hensyntagen til de yngre generationers behov (f.eks. hjemmearbejde).

⁽¹⁵⁾ Adfærdskodeks (europa-eu).

⁽¹⁶⁾ The Countryside Code: advice for countryside visitors gov.uk.

- v) Fastholdelse af beskæftigelsen og butikker, der hvor folk bor. Visionen for land og by giver mulighed for udvikling af en cirkulær økonomi.
- vi) Fremme af anstændigt arbejde og forbedring af arbejdsvilkårene i landdistrikterne, samtidig med at man sikrer, at alle berørte parter har indflydelse på forbedringsprocessen.
- vii) Kobling af forbrugernes efterspørgsel med de regionale markeder og markederne i landdistrikterne gennem markedsføring af lokale produkter og kvalitetsmærkning.
- viii) Skabelse af kulturoplevelser i landdistrikterne bør fremmes over en bred kam, herunder fremme af kulturoplevelser og beskyttelse af historiske og religiøse bygninger (kirker, borge osv.).
- ix) Digitaliseringsprocesserne åbner nye muligheder, som kan skabe forventninger hos og tiltrække borgerne — navnlig de unge — og kan vende tendensen til affolkning og forbedre livskvaliteten i landdistrikterne. Til det formål har landområderne brug for en hensigtsmæssig infrastruktur, som sikrer konnektivitet. Strategierne for konnektivitet og **digitale platforme** kan være en løsning i denne henseende, samtidig med at en **digital retsakt for landdistrikterne** kunne lette udviklingen af digitale teknologier i landbruget og landdistrikterne.
- x) Bæredygtigt landbrug og akvakultur⁽¹⁷⁾ i landdistrikter og bynære områder bør støttes såvel som økoturisme, fritidsaktiviteter og uddannelsesaktiviteter inden for bæredygtighed, og disse aktiviteter bør være forenelige med beskyttelse af biodiversiteten for at sikre indbyggernes livskvalitet.
- xi) Tilgængelig uddannelse af høj kvalitet i landdistrikterne fra de tidlige børneår kan bidrage til at forbedre resultaterne inden for uddannelse, mens adgangen til offentlige tjenester, såsom børnepasning og skoler, er en stedbaseret faktor, der former landdistrikternes tiltrækningskraft, også når det gælder højt kvalificerede arbejdstagere.

3.23. Økonomisk vækst og jobskabelse er vigtige elementer, men skal suppleres af et tilstrækkeligt udbud af **tjenester**, boliger, energi, fritidsmuligheder, uddannelse og undervisning, livslang læring samt sundhedssystemer af god kvalitet, som sikrer, at landdistrikterne ikke blot er bæredygtige, men også attraktive steder at bo og leve. EU skal hurtigst muligt udvikle grundlaget for en bæredygtig og inklusiv **trivselsøkonomi**, der fungerer for alle⁽¹⁸⁾.

3.24. Især den fortsatte udvikling af offentlig transport til overkommelige priser bør være en prioritet for udviklingen af landdistrikterne og dermed for forbindelserne med byområder. Offentlig transport til en overkommelig pris er en absolut nødvendighed for hverdagslivet og beskæftigelsen og i forbindelse med adgangen til vigtige offentlige tjenester såsom skoler, børnepasningsfaciliteter, læger, apoteker og pendling til og fra arbejdspladsen.

3.25. Dette kræver **nye former for levering af tjenesteydelser i landdistrikterne**:

- i) Levering af integrerede ydelser (samarbejde mellem forskellige tjenester, samarbejde mellem leverandører af tjenesteydelser, samarbejde mellem grupper af fagfolk, samproduktion mellem offentlige, private og lokalsamfunds-baserede organisationer).
- ii) En tilgang baseret på levering af alternative og mere fleksible tjenesteydelser (bl.a. mobile tjenester, som bringer ydelsen ud til borgeren, radiale systemmodeller til regelmæssig levering af ydelser fra en central placering, tjenester, der er bedre tilpasset de lokale behov).
- iii) Teknologiske og digitale løsninger, bl.a. inden for uddannelses- og sundhedssektoren.

3.26. En global strategi for at opnå visse **tjenestestandarder** i forskellige områder og udveksling af tjenesteydelser mellem forskellige steder inden for nogle givne områder er centrale elementer i udformningen af bæredygtige by- og landområder.

⁽¹⁷⁾ Se udtalelserne »Strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i EU« — NAT/816 (EUT C 517 af 22.12.2021, s. 103) og »En ny strategi for en bæredygtig blå økonomi i EU« — NAT/817 (EUT C 517 af 22.12.2021, s. 108).

⁽¹⁸⁾ EØSU's udtalelse om *Den bæredygtige økonomi, vi har brug for* (EUT C 106 af 31.3.2020, s. 1).

3.27. Der skal udarbejdes en strategi, som ved at forbedre tjenesteydelserne i landdistrikterne og nye beskæftigelsesmuligheder medfører, at folk bosætter sig i landdistrikterne, og frem for alt **sikrer det nødvendige generationsskifte.**

Bruxelles, den 21. oktober 2021.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
